

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Innocentii XII. Constitutio XLIV. de tollendis abusibus Ordinandorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

Sacr. Cong. Conc. in Romana voti perseverantiae 29. Jan. 1701.

7. Item Presbyteri Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii, licet iustitiam ordinariae jurisdictioni Episcoporum; non possunt tamen hi, sub quovis praetextu, aut quæsito colore illorum personas à Congregatione, in quam ingressi, & admissi reperiuntur, extrahere, nec ab observatione sui instituti removere, & exturbare, prout speciali Indulto sub datum 8. Julii 1622. Gregor. XV. inhibuit his verbis -- Quocirca universis, & singulis locorum Ordinariis, ne ullam dictae Congregationis Domum nisi juxta statutorum praedictorum formam, & tenorem, nec aliter nec alio modo visitare, minusve quovis casu pro tempore contingente, ac sub quovis praetextu, aut quæsito colore aliquam ipsius Congregationis personam è dicta Congregatione extrahere, aut ab observatione sui instituti removere audeant, seu praesumant, auctoritate, & tenore praedictis interdiximus, & prohibemus.

8. Item Oblati, qui se suaque omnia perpetuo, & irrevocabiliter obtulerint Monasterio mediante publico contractu, & juramento, ac obedientiam Monachalem promiserint, non possunt à Religione recedere absque dispensatione Apostolica, quia hujusmodi oblatio, & promissio est species professionis, Abb. in cap. quod à te num. 5. de Cleric. conjug. ibi. -- Quando quid intravit Religionem, & non fecit professionem, quia fuit Oblatus, dando se, & sua plenè Monasterio, & iste amplius non revocatur, est enim quasi servus Monasterii.

Felin. in cap. in praesentia nu. 4. de probat. ibi. -- Oblati verò aliquando portant habitum, aliquando non, vel differentem, & possunt recedere, nisi sunt perpetuo Oblati, quo casu equiparantur aliis professis.

Innoc. in cap. consuluit, qui Cleric. vel vocent. ibi. -- Nisi obedientiam Monachalem promiserint, puta quia omni sua velun-

tati renunciarent, & omnia committerent voluntati Abbatis, quia tunc talis obedientia pro professione sufficeret.

9. Nec dicatur auctoritates praedictas procedere juxta terminos, & dispositionem juris communis antiqui: quia quoad Oblatos Concil. Trid. nihil innovavit: & cum Canonistis mox laudatis tenet modernus Donat. prax. rer. Regular. tot. 2. tract. 13. de oblat. quæst. 21. num. 4. & 5. ibi -- Oblati sunt viri Religiosi saltem largè, cum se, suaque omnia perpetuo, & irrevocabiliter obtulerint Monasterio medio publico contractu, & juramento, quo fit ut hi sint magis adstricti Monasterio, quam alii per solemnem professionem, & hanc sententiam secuta est Sac. Congreg. Episc. in Brixien. 31. Januarii 1698. referente clar. mem. Card. Petruccio, & hinc oritur, quod percutientes, vulnerantes, vel occidentes eosdem Oblatos incurrant in excommunicationem contentam in cap. si quis sua-dente 29. 17. qu. 4. dummodo habitum gestent, Sac. Congreg. Conc. in Anglonen. 8. Julii 1690.

Innocentii XII. Constitut.
X L I V.

Qua plura declarantur, ac praescribuntur pro tollendis abusibus circa Ordinum collationem.

S U M M A R I U M.

1. Onera Missarum Beneficio injuncta in calculandis redditibus non detrahuntur.
2. Quae sint onera detrahenda, ostenduntur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS &c.

Speculatores Domus Israel &c.

Sane hoc inuito consilio, non alios quantum fieri potest, quam qui in sanctitate, & iustitia per ordinatissimos Ecclesiasticæ militiæ gradus statis intervallis ambulaverint, ac pie, & fideliter in Ministeriis antea actis se gesserint, ad Sacerdotium assumi, Sacrasq; Ordinationes juxta priscum Ecclesiæ morem, præscriptis à jure temporibus, orationi, & jejunio consecratis, haberi cupientes, severiorem quamdam in concedendis indultis suscipiendi Sac. Ord. extra tempora hujusmodi, & interstitiis ad id designatis minimè servatis, ultro nobis proposuimus adhibendam rationem, qua videlicet servata, ante meritum laboris, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinæ, Sacerdotalis honor non probatis minimè tribuatur, nec unquam heri sacrilegi, hodie Sacerdotes, heri prophani, hodie Sacrorum Antifites, veteres vitio, virtute rudes, & recentis, discipuli simul, ac Magistri pietatis creentur; sed ii tantum, juxta constitutas à Majoribus Leges, ab humili gradu fidelis populi, ad sacrarum administrationum sublimitatem promoveantur, qui post mutatum habitum sæcularem, diuturna conversatione inter Clericos fuerint comprobati, ac multo tempore didicerunt, quæ postmodum alios docere tenentur; cæterum per ea ipsa indulta, quæ super præmissis parcius quidem, ac ex certis tantum, & magis rationabilibus causis concedere decrevimus, contraria quavis illorum interpretatione penitus improbata, salutarem illam quam Sac. Generalis Trid. Conc. decreto de non ordinandis ad patrimonii titulum, nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum assumendos judicaverint, præscribunt disciplinam, nequaquam relaxatam intelligi; quinimo nec unquam ad indulta hujusmodi exequenda Episcopos ipsos attingere, sed illorum executionem arbitrio semper eorundem Episcoporum, quorum conscientias hac in re strictissimè oneratas volumus, prorsus relinquere declaravimus; sperantes in Domino eos, qui juxta Apostoli monitum, nemini citò manus imponendas esse probè norunt, sibi, & universo gregi attendentes, in quo eos posuit Spir. S. regere Ecclesiam Dei, reverenda ipsis Spiritibus Angelicis ministeria ab hominibus sine consideratione apprehendi nunquam permissuros, nec temerè præripi passuros, quæ vita probata dumtaxat accipere promeretur. Omnes insuper, & singulos cujuscumque tandem gradus, & ordinis, & dignitatis fuerint, quibus ex hujus S. Sedis gratia Sacros Ordines præfatos extra eadem tempora conferendi, vel aliis, ut illos sic conferre valeant, indulgendi potestas fieri consuevit, cum Divinos Ordines largiri districti semper esse judicii oporteat, ferè monitos volumus, ut præscriptos sibi desuper in suis quique facultatibus terminos religiosè custodiant, nec eos cujuscvis consuetudinis, aut exempli prætextu nullatenus transgrediantur.

Verùm quo impensius Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in hac interdiximus, eo majori cum animi nostri dolore, ex quamplurium Vener. Fratrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in diversis regionibus existentium delatis ad nos querelis accepimus, graviora quotidie malignari inimicum in Sancto, sacrilega scilicet illorum impudentia in dies crescente, qui propriæ salutis immemores, Clericales Ord. sibi forsàn à propriis præsulibus denegatos, seu quos aliquibus Canonicis sibi obstantibus impedimentis, denegari meritò verentur, ab

alie-

alienis Episcopis non quæ Jesu Christi, sed eas, quæ ad ipsos non pertinent oves, in animarum suarum perniciem quærentibus, nec tot canonicas damnationes contra usurpantes alienæ plebis homines latas perhorrescentibus, absq; suorum Prælatorum comæatu, hoc est dimissoriis, commendatiisve eorum literis defuituti, quinimmo eis insciis, & sæpè etiam invitis, sub minus legitimis Beneficii Ecclesiastici, originis, domicilii, seu etiam familiaritatis ac continuè Ordinantium Episcoporum commensalitatibus questis titulis, in sacrarum legum fraudem, & contemptum, illegitimè suscipiunt, atq; ita non intrantes per ostium, & nihilominus tabernaculum Domini cum macula inhabitare non dubitantes, sacrificium in sacrilegium convertunt, iudicium absq; misericordia sibi consciscunt, Deo que minimè placentes, & tamen placare velle presumentes, non modò eum non placant, sed magis irritant, dum videntur in cordibus suis dicere: non requiret.

Hinc est, quod nos ex commissio nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere, abusus, fraudes, ac scandala hujusmodi penitus, & omnino è medio tollere, ac irreligiosam contrafacientium audaciam, quantum nobis ex alto conceditur, compescere, & reprimere volentes, nec non fel. rec. Urbani VIII. contra malè ordinantes, & malè ordinatos, quæ incipit: *Secretis*: aliorumq; Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etiam conciliaribus hac in re editis Constitutionibus, & ordinationibus inhærentes, aliasq; quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, quatenus opus sit, innovantes: de Venerabilium Fr. nostrorum S. R. E. Card. ejusdem Conc. Trid. interpretum, qui quæcunque antehac super præmissis ab ipsorum Cardinalium Congregatione in particularibus casibus edita decreta, declarationes, seu responsa ad earundem præsentium limites reducenda esse censuerunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, totiusque Christiani populi ædificationem, hac generali nostra, & perpetuò valitura constitutione decernimus, & declaramus nulli Episcopo, seu cujusvis loci Ordinario, tametsi Cardinalatus honore fulgeat, licere exterum quempiam, ac sibi ratione originis, seu domicilii, juxta modum inferius declarandum, legitimè contracti non subditum, ad Clericalem Tonsuram promovere cujusvis beneficii Ecclesiastici, ei statim, ac Tonsura hujusmodi insignitus fuerit, conferendi, seu ad quod is à patronis jam præsentatus, seu nominatus fuerit prætextu, etiam si beneficium prædictum de novo ea expressè adjecta lege fundatum fuisse constiterit, ut quis immediatè post Clericalem characterem susceptum, ad illud instituat. Præterea Clericum, qui legitimè jam à proprio Episcopo ad eandem Clericalem Tonsuram, seu etiam ad Minores Ordines promotus fuerit, non posse ab alio Episcopo ratione, ac titulo cujuscumque beneficii in illius Diœcesi obtenti, ad ulteriores Ordines promoveri, nisi ante eorumdem susceptionem testimoniales literas proprii Episcopi, tam Originis, quàm Domicilii, super suis natalibus, ætate, moribus, & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo Ordinanti in actis illius Curie conservandas exhibuerit.

Licet verò Clericus ratione cujusvis Beneficii in aliena Diœcesi obtenti, subijci dicatur jurisdictioni illius Episcopi, in cujus Diœcesi beneficium hujusmodi situm est, eam tamen de cætero hac in re inconcussè servari volumus regulam, ut nemo ejusmodi subjectionem ad effectum suscipiendi Ordines acqui-

rere censeatur, nisi beneficium prædictum ejus sit redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, sive juxta taxam Synodalem, sive ea deficiente, juxta morem regionis pro promovendis ad Sacros Ordines, *detractis oneribus*, per se sufficiat, illudque ab Ordinando pacificè possideatur, sublata quacumque facultate supplendi, quod deficeret fructibus ejusdem Beneficii cum adjectione patrimonii etiam pinguis, quod ipse Ordinandus in eadem, seu alia quavis Diœcesi obtineret; ac Episcopus sic Ordinans, tam de prædictis testimonialibus literis, quàm de redditu Beneficii hujusmodi, expressam in consueta collatorum Ordinum attestatione mentionem facere debebit.

Cæterum subditus ratione originis tantum sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter ortus est in ea Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, officii, legationis, vel cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus patris in illo loco, quo casu nullatenus ejusmodi fortuita nativitas, sed vera tantum, & naturalis patris origo erit attendenda. Quod si quis tanto temporis spatio, in eo loco, in quo ex accidenti, sicut præmittitur, natus est, moram traxerit, ut potuerit ibidem Canonico aliquo impedimento irretiri, tunc etiam ab Ordinario ejus loci literas testimoniales, ut supra, obtinere, illasque Episcopo Ordinanti per eum in collatorum Ordinum testimonio similiter recensendas presentare teneatur.

At si pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tandem ac eo animo permāserit, ut inibi verè domicilium de jure contraxerit, tunc non origo patris, sed domicilium per patrem legitime, ut præfertur, contractum pro ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

Subditus autem ratione domicilii, ad effectum suscipiendi Ordines is duntaxat censeatur, qui, licet alibi natus fuerit, illud tamen adeo stabiliter constituerit in aliquo loco, ut vel per decennium saltem in eo habitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis edibus in locum hujusmodi transferendo, atque ibidem per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuè ibidem permanendi animum demonstraverit, & nihilominus ulterius in utroque casu, se verè, & realiter animum hujusmodi habere jurejurando affirmer. Si quis autem à propriæ originis loco in ea ætate discesserit, qua potuerit alicui Canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarii suæ originis testimoniales literas, ut supra, afferre debebit, ac de illis expressa similiter mentio in susceptorum Ordinum literis facienda erit.

Ad hæc nullus Episcopus aliene Diœcesis subditum familiarem suum ad aliquos, Sacros, seu Minores Ordines, vel etiam primam Tonsuram promoveri, seu ordinari præsumat, absque ejus proprii, originis scilicet, seu domicilii Prælati testimonialibus literis, ut supra, & nisi ad præscriptum Concilii Trid. præfati, familiarem prædictum, per integrum, & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit: *Beneficium insuper*, quod et ad vitam sustentandam, juxta modum superius præfinitum, sufficiat, quacumque frande cessante, statim, hoc est saltem intra terminum unius mensis à die factæ Ordinationis, re ipsa illi conferat, ac in ordinationis hujusmodi testimonio expressam etiam familiaritatis, ac literarum prædictarum mentionem facere teneatur.

Porro, ut quicumque fraudibus aditus omnino præcludatur, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, atque decernimus, ut Episcopus quilibet, suos ratione originis, seu domicilii subditos Clericos, quoscumque, ab alie-

alienis Episcopis quavis auctoritate, etiam cum suis commendatiis litteris promotos, nedum ad formam Concilii Trid. supradicti quoad scientiam examinare valeat, verum etiam Ordinum eis collatorum testimoniales literas, gratis tamen recognoscere, ac diligenter perquirere, an quoad illos presentis constitutionis forma, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic promotis termino competenti ei magis bene viso, ad docendum de ejusmodi adimplemento, ita ut quos etiam termino elapso id minimè præstitisse compererit, à susceptorum Ordinum exercitio, si ita, & quandiu ei expedire videbitur, suspendere, illisque ne in altari, aut in aliquo Ordine ministrent, indicere possit.

Ita verò præmissa omnia, & singula perpetuò, ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si quid in iisdem præmissis, seu eorum aliquo secus fiat, ordinans quidem à collatione Ordinum per annum, ordinatus verò à susceptorum Ordinum executione, quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpe, nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis, uterque subjaceat.

(*Et sequuntur Decreta roborantia, derogatoria contrariis, ac irrogatio pœnarum contra transgressores*).

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem 4. Novembris 1694. — Collect. Bullar. d. Pontif. pag. 179.

B. Card. Prædatarius.

I. F. Card. Albanus.

Visa de Curia I. Sacripantes.

- D. Ciampinus.

Loco ✕ Plumbi.

ADNOTATIONES.

DETRACTIS ONERIBUS. Memineris hinc, quod onera Missarum Beneficio injuncta in calculandis redditibus pro constituenda summa sufficienti tituli Ordinandorum ad Sacros Ordines non detrahuntur, sed hæc verba referenda sunt ad alia onera, etiam post emanatam Constitutionem hanc, ut declaravit Sac. Congreg. Concil. in Segnina Ordinationis 14. Aprilis 1696. & in Neapolitana, seu Scalen. 19. Febr. 1701. quæ Decreta attuli in Adnot. ad Form. XIII. Tit. de collat. Ordin. quod est juxta sententiam Card. de Luca de donat. disc. 11. num. 8.

2. Quæ autem onera ad hunc effectum detrahenda sint, docet idem Card. de Luca de Benefic. disc. 90. num. 80. ubi Menacelli Form. Pars I.

quod onera certa, & necessaria detrahenda à Beneficii fructibus sunt, refectio domus, oleum pro lampadibus, hostiæ, cerei, paramenta, cathedriticum, expensæ Visitationis, salarium Clericorum pro qualitate Ecclesiæ, & servitii, quatenus præstari sit solitum, nec non contributionis Seminarii, vel fabricæ Ecclesiæ, ac onus cambiorum.

Confirmat. Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibus, & innovatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fel. rec. Urbani Papæ VIII. desuper alias factorum.

Hh 3 SUM-